

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آینهٔ نفَس

اولیاءالله چگونه به مقامات معنوی می‌رسند؟

آیت‌الله سید عبدالله فاطمی (نیا(ره):

باید از خودمان سؤال کنیم امثال مرحوم آیت‌الله قاضی و آیت‌الله بهجت که به این مقامات عالیه معنوی رسیده‌اند آیا قرآن و امامان دیگری داشتند که آنها را به این عظمت و بزرگی رسانده است یا اینکه اعمال عبادی دیگری غیر از آنچه بر همگان واجب و مستحب شده، انجام می‌دادند که به این مقامات دست یافته‌اند؟ بی‌گمان آنان نیز مانند ما از همین قرآن بهره برده و اعمال عبادی‌شان هم چون دیگر مسلمانان بوده است! آنچه آنها را به این مقامات رسانده است، حفظ نور حاصل‌شده از اعمال و توجه خالصانه و دقیقشان به تمامی افعالشان بوده است.

منبع: کانال تلگرامی «در محضر استاد فاطمی‌نیا(ره)»

خدا را که از دست ندادیم

کاربری با نام MESBAHYAZDI.IR که تویییتی بیانی را از آیت‌الله مصباح یزدی(ره) به اشتراک گذاشت، آیت‌الله مصباح(ره) فرموده‌اند:
اولایل جنگ هواپیمای چند نفر از امرای ارتش که چشم و چراغ کشور بودند، سقوط کرد و شهید شدند.
خدا چنین امتحان می‌کند، اما مواجعه امام(ره) این بود که «فر مانده‌ها را از دست ندادیم، خدا را که از دست ندادیم!»
وقتی خدا دل‌هایی چنین باایمان و صلابت می‌بیند، بر کاشش را نازل می‌کند.

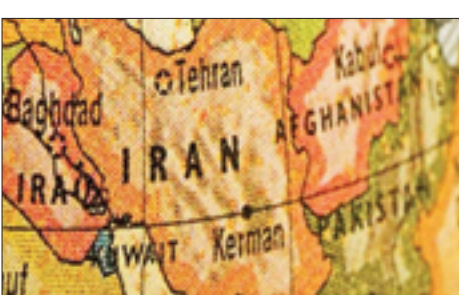
لایوم کیومک با اباعبدالله

حامد ملحانی در کانال شخصی خود در پیام‌رسان اپتا نوشت:
آقای رئیس‌جمهور!
غریبانه شهید شدی و حدود ۱۵ ساعت پیکرت روی زمین بود و کسی بی‌دات نکرده بود!
این غصه دلمون رو می‌سوزونه!
ولی... پیکرت ۱۵ ساعت روی زمین موند، سه روز نموندا تازه تو اون مدت هم صدها نفر داشتن دنبال‌ت می‌گشتن!
میلیون‌ها نفر هم دست به دعا برداشته بودن!
به‌خداوند مت هم دل‌داری می‌دانن!
کسی بهشون اهانت نمی‌کردا کتکشون نمی‌ذا روی بدنت، با نعل تازه...
لا یوم کیومک با اباعبدالله.

تازه فهمیدیم چقدر سید ابراهیم را دوست داشتیم

حسین عباسی‌فر در کانال خود نوشت:
احساس غریبی دارم، قبل از شهادت حاج قاسم می‌دانستم خیلی دوستش دارم ولی چرا امروز تازه فهمیدم که سید ابراهیم را چقدر دوست دارم.
او حتی در قلب دوستدارانش هم مظلوم و غریب بود.
اکثر مردم نمی‌دانستند چقدر دوستش دارند.
خیلی خیلی حس غریب و ناشناخته‌ای است برای من.
حتی امروز می‌بینم حسین امیرعبداللهیان را هم دوست داشتم و نمی‌دانستم.
تازه می‌فهمم چرا اسلام اصرار دارد بر «حسن ظن» و «براز محبت» بین مؤمنین.

اپوزیسیون نیست مجموعه عفونت‌های تاریخ است

علی نصری در تویییتی نوشت:
هر جراتی که ادعای «اپوزیسیون» بودن دارد، شرط لازمش این است که یک «التزاتیو اخلاقی» بر تر از ساختار موجود ارائه بدهد.
هر جراتی که فقط نشسته تا بعد از هر حادثه مر مبارک اجساد مخالفانش را به «فتنا» تشبیه کند، نه تنها التزاتیو سالم اخلاقی نیست که مجموعه امراض و عفونت‌های تاریخی است.

گایبران

پنج‌شنبه ۳ خرداد۱۴۰۳ | ۱۴ ذی‌القمده ۱۴۴۵ | روزنامه جوان | شماره ۷۰۳۵

رمانا مشیری / ایران

کاربران شبکه‌های اجتماعی از حال و هوای وداع با خادمان ملت نوشتند

سلام ما را به حاج قاسم برسانید

تهران را به مقصد زادگاهش ترک کرد...

سید سعید لولاسانی:

خدا حافظ رفیق شهیدا، عاقبت بخیری یعنی رئیسی، او در زندگی خود صادق بود، هرگز دنبال فریب مردم و شوو شواف نبود، خودش بود پاک و بی‌الایش و خدا شهادت را نصیب او کرد. و العاقبه للمتقین: #شهید_الامّه_الإسلامیه

حمید خراسانی:

براندازها خود دشون رو مردم جا میزدند و میگفتند در کنار مردم بايستيد! مردم را

ببينيد که در کنار شهادی خدمت‌ایستادند؛

ملتی که شهادت دارد، اسارت ندارد.

حمید امامی:

برخی هم جاذبه دارند و هم دافعه انسان‌های با مسلک که در راه عقیده و مسلک خود فعالیت می‌کنند، گروه‌هایی را جذب و گروه‌هایی را می‌رانند و دفعه می‌کنند. از طرفی دیگر باید دید اراد چه عناصری را جذب و چه افرادی را دفع می‌کنند. مجذوبین و مطرودین هر کس دلیل فاطعی بر ماهیت اوست. (شهید مطهری)

محمد اکبرزاده:

این حماسه در تاریخ این کشور ثبت خواهد شد. عزیز مردم ایران باشکوه بدرقه شد. بدرود

مأمن امن قلوب نگران

۸شهریور هم شهیدان رجایی و باهنر(رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر) ترور شدند. هر نظام سیاسی می‌بود قطعاً سقوط می‌کرد اما نه‌ال انقلاب اسلامی در آن طوفان حوادث، ایستادگی کرد و ریشه دواند تا امروز همچون سروی تناور، سربلند و سرفراز بماند. در آن شرایط

خداوند مشتاق

آیت مرا خبر کن – یعنی در تورات- گفت: «شوق نیکمردان به لقای من بسیار است، و شوق من به لقای ایشان قوی‌تر.» (احیاء علوم دین، جلد چهارم، ص ۵۶۱)
خدای عز‌وجل به داود وحی فرستاد: «ای داود، اگر روی‌گرداندگان از من بداندند که منتظر من ایشان را وفقِ اَمهر- و نرمی! من بر ایشان و شوق من به ترک معاصی ایشان را چگونه است، هر آینه از اشتیاق من بمیرند و مفاصل ایشان از هم جدا شود از دوستی من. ای داود، این ارادت من است در حق روی‌گرداندگان از من، پس ارادت من در حق روی‌آرندگان به من چگونه باشد.» (همان، جلد چهارم، ص ۵۶۵)
حق – عَزَّ اَسَفَه – وحی فرستاد به داود(ع): «یا داود اگر بداندند آن گروه که از من ایلی لقانی و ایلی لقائیم اَلْأَشَدَّ شَوْقاً، دراز شد اَرزوی نیکمردان به من و من به ایشان اَرزومندترم از ایشان به من. (همان، ص ۶۰۴) –ابودردا، کعب احبار را گفت که: از خاصی ترین اندام‌های ایشان از دوستی من پاره پاره

خدا حافظ آقا سید ابراهیم

حسین داریی در کانال شخصی خود در پیام‌رسان اپتا نوشت:
خدا حافظ جمعه‌های بی‌خواب، خدا حافظ ماشین‌های بدون شیشه دودی، خدا حافظ «ماشین رو نگه دارید، مگه نمی‌بینید مردم وابستادن»، خدا حافظ «اتقوا الله»‌های حین مناظره، خدا حافظ مایه غرور ایرانی،

خدا حافظ پروژه‌های افتتاحی، خدا حافظ سفرهای بی‌درپی استانی، خدا حافظ دعای کارگرهای کارخانه‌های احیایی، خدا حافظ مخاطب پیرمردی که گفت «خدا پدرت رو بیامرزه»، خدا حافظ سیبل توهین‌ها، طعنه‌ها و تهمت‌ها، خدا حافظ مخاطب تخریب و کنایه‌های خودی و بی خودی، خدا حافظ «ما دنبال دوتا رای حلالیم»، خدا حافظ «من تا تمام مشکلات حل نشود، به سفرهای استانی خواهم آمد»، خدا حافظ سکوت مردانه مقابل تخریب‌های رقیب، خدا حافظ سیبل تمسخر شش کلاسی‌های نامرد، خدا حافظ جشن‌های احیای کارگاه‌ها، خدا حافظ «من درد یتیمی را چشیده‌ام»، خدا حافظ پیشانی بوسه حاج قاسم، خدا حافظ سر باز احیاگر غیرت له‌شده ما، خدا حافظ مظلوم هلهله بی‌وطن‌ها، خدا حافظ «برای این طلبه خدمتگزار دعا کنید»، خدا حافظ عیا و قبای خاکی بین سیل و زلزله‌ها، خدا حافظ مخاطب «تمجید»‌های آقا، خدا حافظ سفرهای عادی شده روستایی، خدا حافظ جشن‌های احیای کارگاه‌ها، خدا حافظ شهادت حین خدمت، نه پشت میز، خدا حافظ شجاعت قدم‌های آقای وزیر و مواضع صریح شیعه‌گری، خدا حافظ زبان بی‌لکنت دفاع از اسلام، بیشتر از آنچه فکر کنی دوست داشتیم؛ تو و یارت را، را، ببخش که زیاد نگفتم... باز با از دست‌دادن‌ها به خود آمدم! حالا مخالفینت راحت‌تر تخریب می‌کنند و تو راحت‌تر سکوت می‌کنی! حالا بدخواهانت اعداد و ارقام و آمار را بیشتر پیش می‌کشند و تو در آسمانی! خدا حافظ آقا سید ابراهیم! جدی جدی شهید شدی... حالا کمی استراحت کن؛ خیلی خسته‌ای... #شهید- جمهور -#سید- شهیدان- خدمت

این دست و پا زدن‌ها اسرائیل را نجات نمی‌دهد

محمد ایمانی در کانال تلگرامی خود نوشت:
نابودی اسرائیل قطعی است. رژیم صهیونیستی از باتلاقی که با ریختن خون مظلومان برای خودساخته، نجات نخواهد یافت. صهیونیست‌ها به ویژه در دو دهه گذشته هر چه جلوتر آمده‌اند، عمیق‌تر در شکست فرو رفته‌اند. تا

این آخری که آن ضربت ترمیم‌ناپذیر طوفان الاقصی را خوردند و بعد از نزدیک به هشت ماه نتوانسته‌اند خود را پیدا کنند، چه رسد به اینکه بتوانند با مقاومت فلسطین هم‌اوردی کنند. همین پریروز خبر آمد که نخست‌وزیر و وزیر جنگ رژیم صهیونیستی به جان هم افتاده‌اند و وزیر جنگ خواستار استعفای نتانیاهو به خاطر ناتوانی و سردرگمی در جنگ فراسایی شده است. اظهار خوشحالی مهبونیست‌ها از شهادت آیت‌الله رئیسی و وزیر خارجه جمهوری اسلامی ایران برای پنهان کردن بحران روانی عمیق است که مانند خوره به جان مقامات صهیونیست افتاد و گرنه آنها به چشم دیدند که پس از شهادت سردار سلیمانی، چگونه مقاومت در منطقه اوج گرفت و پای بر گرده اسرائیل گذاشت. صهیونیست‌ها در میدان نظامی و سیاسی و دیپلماتیک و افکار عمومی و مجامع و محاکم بین‌المللی، یکجا منکوب و سرشکسته شده‌اند. این شکست ترکیبی با هیجان کودکانه آنها باحتی تلاش برای گردن‌گیری ساحته و دستاورد جعلی برای خود ساختن پوشانده نمی‌شود. آنها اگر کمترین توان و کفایتی داشتند، هر چند هفته یکبار از گوشه‌ای از غزه به گوشه دیگر نمی‌خزیدند و اذعان نمی‌کردند که ارتش و شاپاک و موساد اسرائیل در برابر شجاعت و درایت و برنامهریزی فرماندهانی مانند یحیی سنوار درمانده شده‌اند.

ملت ما آن روزها که تازه انقلاب کرده بود، گرفتار جنگ مهیب تحمیلی شده بود و ظرف دو ماه رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر و دهها وزیر و نماینده مجلس و رئیس دستگاه قضایی را در ترور جنایتکارانه مزدوران غرب از دست داد، با همه سختی‌ها خم به ابرو نیاورد، بلکه مرحله شوکفایی را آغاز کرد. آن روزها در حالی که ارتش صدام در عمق خاک ما بود، دولت و مجلس و دستگاه قضایی در اثر جنایت منافقین تروریست، یکجا از هم پاشیده بود. با این وجود، همدلی ملت و تبعیت از ولایت نگذاشت نقشه دشمنان پیشش بود. ملت ما، رمز پیروزی را می‌شناسد و هزیمت دشمن را می‌بیند. ملت ما به مدد الهی، از این مر حله هم با سربلندی عبور می‌کند و دشمنان را بیش از پیش ناامید خواهد کرد، آن‌شاءالله.

نفَس ایران!

حجت‌الاسلام محسن قنبریان در کانال شخصی خود در اپتا نوشت:
هر حادثه‌ای -ولو تلخ، طبیعی یا صناعی- که «خُتاو- ایلی اَنفَسهیم» آیه خودخودشان بر گشتند!
کاشد، یک لطف خفی است، در این رجوع چنداتفاق می‌افتد:

۱- خود و هم‌میهنان را «یک واحد» می‌یابد (انفَسهم)؛ انگار جان‌ها یکی می‌شود!
افرقی نمی‌کند با هم یخندند یا بگریزند، خود را ملامت یا تافخر کنند، آن لحظه شهید «انفَسهم»، لحظه فوق‌العاده‌ای است. انگار تکثر و کثرتی نیست، اختلاف و تشتی نیست؛ و وحدت همه جا را می‌گیرد

هر جانی به بزرگی ایران می‌شود.

۲- اطلاعات و داده‌های مختلف، پرفرازش‌های متعدد ساخته بود و توجه و عاطفه ما را تقسیم کرده بود؛ چهل تکه‌ای از محبت و نفرت، امید و یأس، شکوه و شکایت و... رجوع به نفَس ایران، نگاه کردن از یک جان به یک حادثه است؛ نه نگاه بی‌گوش و چشم و ذهن و خبر و تحلیل؛ نگاهی است با خود اصیل و واحد به کانون حادثه، یک‌باره همه عاطفه با نفرت جمع می‌شود؛ نفَس ایران نشان می‌دهد از رفتن شاه، آمدن امام (مثلاً)، شاداست یا محزون؟! می‌بیند چقدر عاطفه و احساس که در یافته حواس یا ذهنیت‌ها را یکند و گم بوده و والان تیز و تند می‌شود. رجوع به نفَس ایران یک تنفس اجتماعی برای ملتی باتنوع و تکثر است، تا وحدت خود را ببیند و بباید! «انفَس فی وحدتِ کُلِّ لِقوا» نفَس در وحدت خود همه قوای آدمی است! بدون این تنفس، می‌میرد و به کثرت‌هایش تجزیه می‌شود؛ مثل یک بدن متلاشی! ابلاها و استحالات خونبد وقتی به نفَس ایران رجوع‌مان دهند.

تصویر منتخب

مندی خالی رئیس‌جمهور در جلسه فوق‌العاده هیئت دولت
ایر گرفته از شبکه‌های اجتماعی